

ביומנו גילה משה
שרת פרטים חדשים
על תפקידו של
איסר הראל (בתמונה),
מאחרי גבו של
בן גוריון) - איש
המיסתורין וראש
שרותי הביטחון שפעל
למען הביטחון,
המיפלגה,
ראשי השילטון, ותיאם

עם הסייאי

משורתם של כל

בענין „הפרשה“ במצריים, לירושלים, ישר לשיבה על אלכסנדריה — להד"ם.

„עד היכן הגענו?“

יום ששי, 14.1.55.

שרת ואיסר נפגשים לשיחה „ממושכת וכבדת משמעות, מאד נוקבת ומרחיקה ב" מסקנותיה“. זה עתה נודע כי חיילי ישראלי בשם אורי אילן, שהיה כלוא בסוריה, התר מיתקן האזנה מיוחד. איסר מזהיר את ראש הממשלה מפני המתרחש בצבא, וקר בע כי „יש למנוע בכל התוקף התפרעויות פורצות גדר.“

שרת מציע, שבליט ברירה יקח על עצמו את תיק הביטחון אך איסר מתנגד. לדעתו יש להטיל את תיק הביטחון על גולדה, ואם תסרב — על אשכול, כתוספת לתיקיהם הקיימים. הוא שלל גם את הנחית כי צירופם של שאול ואהוד * יפתור את הבעיה — שאול אינו מסוגל למאמץ מתי מיד (בשל בריאות לקויה) ואהוד הוא בכ"ל איש מסוכן...“

וכה ממשיך שרת באותו היום: אמרתי כי לדעתי גם גיבלי צריך ללכת. שנינו הסכמנו כי אין לנגוע ברמטכ"ל. הוא מסוגל אומנם לשרת הן את האלהים הן את השטן, ולא נשאר לנו אלא לקוות כי בתקופה הקרובה יעשה את הישר בעיני ה' ויבלום את יצר ההרפתקנות והבאשת השילטון העליון, מתוך התעלות לאחריותו הממלכתית, אשר בהחלט יש לאל ידו להבינה כראוי.

איסר סיפר דברים מסמרי שערות על שיחה שיום איתו בנימין גיבלי — בה הציע חסיפת מצרים לא רק ברצועת עזה אלא גם בקפריסין ובאירופה — וכן על תוכנית מטורפת לפגוע בשגרירות המצרי.

יום ששי, 10.10.54.
 איסר על מעריב — ידיעות

יום ששי, 22.10.54.
 יעם איסר ברחוב הירקון — נגד להד"ם

* בנימין גיבלי — ראש אמ"ן בתקופת עסקי הביש במצריים, נודע בכינוי „הקצין הבכיר“.

מוטב לחסל פרשה זו במינימום של הפסד. אם נחליט פעם „לחסל“ את חכים באמ"ר צעים מישפטיים. מוטב לעשות זאת על ידי הבאת שותפיו היהודים לדין, כי אז יתגלו מעשיו הנאים אגב הרשעת אחרים.

התעוררה בעיית המלומדים השמאליים בארצות-הברית, שאחדים מהם התחילו מתדפקים על שערי ישראל (בגלל ה"מקארתיזם"). איסר מציע קו — מי שבא כעולה יש לפתוח לו בהתאם לחוק השבות, אך את הבאים לעבודה יש להכניס רק על יסוד בדיקה אישית.

יום ששי, 9.7.54.
 איסר: במזכירות המיפלגה על ה"ליגה" (לידידות עם ברית-המועצות).

יום ששי, 23.7.54.
 בבוקר איסר — ויכוח איתו על לבון אם יש תקנה או לא. הוא — (לסלקו). מייד לפני שיוזק לבחירות, מכין לעצמו מישענות מחוץ למיפלגה.

יום חמישי, 29.7.54.
 קראתי איסר — יחידת מודיעין (המצריים) שעורר פעם (שימת לבי?). ביני תיים עושים! הודה כי התעלם משיקול זה; חזר — קרא לגיבלי * — עיכב כל פעולה. מה שגיבלי סיפר על מצריים. יכתוב דו"ח ואז אקח לבון בידיים.

יום ששי, 20.8.54.
 עם איסר — להתקשר עם אפרים לוי בירושלים, איסר נגד פירוק הקואליציה.

יום ששי, 24.9.54.
 מסיבת עיתונאים. רמטכ"ל? תיאום! אה"כ עם איסר (אמר לי): „פטר אותו!“

יום ששי, 10.10.54.
 איסר על מעריב — ידיעות

יום ששי, 22.10.54.
 יעם איסר ברחוב הירקון — נגד להד"ם

* בנימין גיבלי — ראש אמ"ן בתקופת עסקי הביש במצריים, נודע בכינוי „הקצין הבכיר“.

אחת הדמויות המרתקות ביותר, המבצצות בדפי יומנו של משה שרת, שפורסם לאחרונה, היא דמותו של איסר הראל, מי שהיה תחילה מפקד שרותי-הביטחון-הכללי (שב"כ, ובפי העם שין-בית), ולאחר מכן ראש המוסד לביון („המוסד“) והממונה על שרותי-הביטחון.

החל באוקטובר 1953, כששרת פעל כראש-הממשלה במקומו של דויד בן-גוריון, שהיה בחופשת-פרושה ושרת לאחר-מכן רשמית לשדח-בוקר, התמלאו דפי היומן בהתייחסויות לאיש שנקרא בפי כל בשם „איסר הקטן“ (הן בשל קומתו הנמוכה, הן כדי להבדילו מ„איסר הגדול“, גבוה-הקומה, שהיה ראש שרותי-הידיעות של ההגנה ושהודח במלחמת-העצמאות).

איסר, שהיה עד אז איש-אמונו של דויד בן-גוריון וחבר החוג המצומצם של מקורביו, הופיע לפתע כאיש-אמונו של שרת, כשהוא חותר תחת מעמדו של אחרים. הוא מופיע ביומן כמי שממלא שליחויות אישיות ואף מישפחיות, מוסר קטעי מידע ורכילות ומספק את תאוותו של ראש-הממשלה הטרי להיות מעין „מציץ“.

להלן כמה מן הקטעים היותר-מעניינים מן היומן, המטילים אור על תפקידו המיוחד במינו של ראש שרותי-הביטחון כחורש מזימות בצמרת השילטון, כשליח מיפלגתי לסידור עניינים מיפלגתיים, כעוסק בבילוש מיפלגתי וכאדם שידו בכל ויד כל בו.

(באותיות רגילות — קטעים מן היומן כלשונם. באותיות דקות — דיברי הסבר וקיצור דברים מן היומן. ההערות בסוגריים, בגוף היומן, נכתבו על-ידי יעקוב „קובי“) שרת, בנו ועורך יומנו של שרת.)

יום ששי, 9.10.53.

ישבתי שעה ארוכה עם איסר ה' (הראל-הלפרין). ושמעתי דו"ח ענייני ביותר על כמה התרחשויות ובעיות.

אחת הידיעות שזועזועני היתה על מי-נויו — עוד לפני כחצי שנה — של הקומוניסט ע"ל כמהנדס עיריית-חיפה. אמרתי בשעתו לישראל רוקח (שרהפנים; צ"כ ציוני-כללי). כי אסור לאשר מינוי זה, והרי לך החלטה קואליציונית של ראש העיר המפא"י, אבא חושי, ושרהפנים „הציוני הכללי“, למסור משרת-מפתח זו בעיר-מפתח כחיפה בידי מרשיע-ברית ממאיר!

בישיבת הממשלה הקרובה אציג לרוקח שאילתה בעניין זה, ובוודאי אצטרך להביא אליו את א' חושי.

יום ראשון, 10.1.54.

אחר הצהריים קיבלתי בבית את איסר שבא להזהירני מראש על מיבצע נועז העומד להיעשות הלילה.

שבת, 13.2.54.

איסר בא הבוקר וישב כשעה וחצי.